

De hinkelkampioen

Fien en Teun zijn met stoepkrijt een hinkelbaan op het erf van de boerderij aan het tekenen.

'Vijf... zes... zeven...' telt Fien terwijl ze de nummers in de gekleurde vakjes schrijft.

'Kunnen we nu dan eindelijk beginnen?' vraagt Teun.

'Nog heel even wachten, ik ben bijna klaar.'

Teun zucht diep. 'Maar wachten duurt zo lang!'

'Als jij nou vast twee steentjes zoekt, dan kunnen we zo gelijk beginnen met hinkelen.'

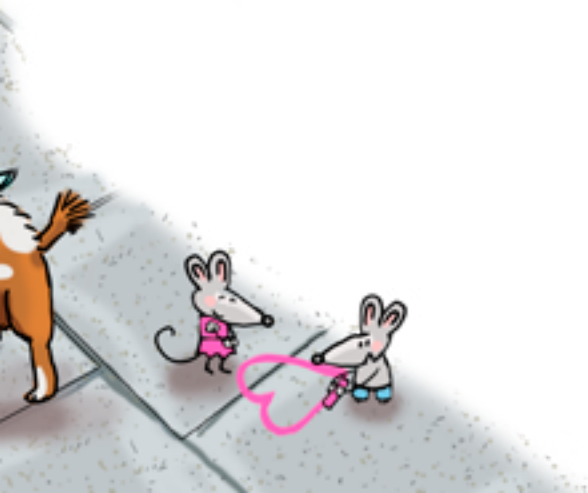
'Oké,' zegt Teun en hij begint de grond af te speuren.

'Tien!' roept Fien even later en ze schrijft het laatste nummer in het vakje.

Teun komt aangerend. 'En ik heb twee steentjes.' Hij vouwt zijn hand open en laat de steentjes aan Fien zien.

'Goed zo! Dan kunnen we beginnen.'

'Eindelijk!' roept Teun en hij maakt een sprongetje in de lucht.

'Begin jij maar!'

'Oké,' zegt Fien en ze trekt een grote streep met het rode stoepkrijtje.

'Vanaf hier moet je straks het steentje gooien. Eerst op één, dan op twee, dan op drie. Net zo lang tot we bij de tien zijn. En elke keer als we gooien gaan we hinkelen, maar mogen we niet op het vakje komen waar het steentje ligt.'

'Oké,' zegt Teun.

Fien gaat achter de rode streep staan en concentreert zich. Zo hard, dat haar tong een beetje uit haar mond komt. Met een kleine boog gooit ze het steentje door de lucht. Pok! Het steentje landt precies op nummer één.

'Jiehoe! Gelukt!'

Ze trekt één been op en begint vooruit te hinkelen. 'Ik moet één overslaan, let op! Twee!' Klak! 'Drie!' Klik!

Fiens klompen maken een mooi geluid op de grond. 'Hoor je dat? Ik maak muziek!'

'Het lijkt wel een klompendansje.'

Bij het vierde vakje op de hinkelbaan maakt Fien een grote sprong.

'Vier!' Klak! KRAK!

'Mijn klomp!' roept Fien. 'Hij is gebroken!'

Teun loopt naar haar toe. 'O jee, die kun je niet meer dragen.'

'Wat nu?' vraagt Fien.

'Nu heb je nieuwe klompen nodig. Want je kunt niet de hele dag maar op één klomp blijven hinkelen.'

'Nou,' zegt Fien trots. 'Als me dat lukt, ben ik wel een echte hinkelkampioen.'

'Kom, dan gaan we nieuwe klompen halen.'

Samen met mama gaan Fien en Teun naar de klompenmaker in het dorp.

‘Ik zie het al. Jij hebt nieuwe klompen nodig,’ zegt de klompenmaker als Fien de winkel binnen komt gehinkeld.

Fien lacht. ‘Ik heb mijn vorige klomp kapot gehinkeld, want ik ben een echte hinkelkampioen. Hè, Teun?’

Teun knikt.

De klompenmaker glimlacht. 'Kom maar eens hier, hinkelkampioen. Dan zal ik eens kijken hoe groot je nieuwe klompen moeten worden.'

Van twee grote stukken hout maakt de klompenmaker twee mooie nieuwe klompen voor Fien. En terwijl mama in de tussentijd boodschappen haalt, helpen Fien en Teun de klompenmaker met klompen maken. Het is best een lastig werkje, maar als de klompen bijna af zijn mogen Fien en Teun ze met schuurpapier mooi glad schuren. En als ze daarmee klaar zijn, pakken ze allebei een kwast en verven ze de klompen helemaal geel. Als laatste gaan de klompen in een droogkast, zodat de verf extra snel droogt. De tijd gaat zo snel voorbij, dat ze helemaal niet doorhebben dat mama de winkel weer in komt lopen.

'En zijn de klompen klaar?'

Trots hinkelt Fien achter de toonbank vandaan. Klik! Klak! Klik! Klak! 'Ja, kijk maar!'

'Nieuwe klompen voor deze hinkelkampioen!' zegt de klompenmaker. 'Nu kunnen jullie thuis weer lekker verder hinkelen.'

Fien hinkelt naar buiten. 'Kom, Teun. Jij bent aan de beurt! Kijken of jij net zo'n goede hinkelkampioen bent als ik!'

